

MEPPEL

Industrieterrein Noord III krijgt verder vorm

Industrieterrein Noord III komt in de volgende fase. Het bestemmingsplan ligt ter inzage. Tot en met 29 maart is er ook de mogelijkheid tot inspraak.

Noord III is 30 hectare groot en wordt begrensd door de spoorlijn Meppel, Steenwijk, de A32, de Oude Vaart en de Drentsche Hoofdvaart. Noord III voorziet in de grote vraag naar bedrijventerrein, aangezien er geen ruimte meer is op bestaande terreinen in Meppel. Bedrijven tot en met milieucategorie 3.2 zijn toegestaan. Dat zijn bedrijven met een beperkt effect op het milieu. Uitzondering is de mogelijke vestiging van een tankstation nabij de oprit van de snelweg. Naast reguliere brandstoffen is daar ook de mogelijkheid om duurzame brandstoffen aan te bieden. Vanaf half mei wordt het terrein volgens planning bouwrijp gemaakt.

MEPPEL

Dronken hardrijder van de weg geplukt

De politie hield zondag een automobilist staande, nadat hij met hoge snelheid over de Leonard Springerlaan reed. Na correctie bleef er 110 kilometer per uur over waar 50 was toegestaan. De bestuurder, een 48-jarige man, werd staande gehouden en het rijbewijs werd ingevorderd. ‘De bestuurder was onder invloed van alcohol. Na de blaastest, die aangaf dat er te veel was gedronken, werd de man overgebracht naar bureau Meppel, waar hij een rijverbod kreeg’, laat de politie via Facebook weten. De man kreeg te horen dat hij niet meer mocht rijden, omdat hij zich dan schuldig zou maken aan een misdrijf. Hij beloofde een taxi te bellen en gaf aan dat hij de volgende dag de auto zou laten ophalen. Na 15 minuten zagen de politiemensen de bestuurder toch weer rijden, met ‘belachelijke snelheden van boven de 150 kilometer per uur waar 80 is toegestaan.’ De hardleerse bestuurder werd nogmaals aangehouden voor rijden met een ingenomen rijbewijs. Het voertuig werd in beslag genomen en weggesleept.

Drie maanden een puinhoop voor de deur: ‘We moeten gewoon even doorbijten’

› Vervolg voorpagina

MEPPEL Ondernemer Herma Petersen verwacht ook een flinke puinhoop voor de deur van haar bloemenzaak tijdens de werkzaamheden aan de Prinsengracht. „Niet handig met Moederdag in het verschiet. Maar gelukkig hebben we een achterdeur, daar kunnen de klanten ook naar binnen. De mannen van Infira Otten - ze hebben ook de Groenmarkt prachtig opgeknapt - gaan hier aan de slag. Zij zijn heel gewillig en zoeken graag een oplos-

‘We merken nog weinig van dreiging oorlog’

■ Meppeler echtpaar verblijft in Oekraïne

MEPPEL Jurjen en Ruth Knot uit Meppel, die met stichting Small Miracles bij een weeshuis in Nagydobrony in Oekraïne betrokken zijn, merken tot nu toe weinig van de opgelopen spanningen tussen Rusland en Oekraïne.

Het reisadvies voor Oekraïne is gewijzigd naar rood, wat betekent dat het een gevaar is om in het land te blijven. Aan de oproep van het Nederlandse kabinet om Oekraïne zo snel mogelijk te verlaten, geeft het echtpaar uit Meppel geen gehoor. „Juist nu willen wij er voor de kinderen zijn.” Nederlanders in Oekraïne, tijdelijk of permanent in het land, stonden afgelopen week plots voor een moeilijke keuze. Na een maand waarin Nederland terughoudender was dan andere Europese landen ten aanzien van de oorlogsdreiging was er afgelopen week een ommeslag. Minister Wopke Hoekstra van Buitenlandse Zaken liet in een verklaring weten: ‘De veiligheidssituatie is de afgelopen dagen verslechterd. In overleg met onze bondgenoten neem ik nu deze stap en roep ik alle Nederlanders op Oekraïne te verlaten.’ Een deel van de Nederlandse ambassadestaf keerde naar huis. KLM besloot als eerste luchtvaartmaatschappij de vluchten van en naar hoofdstad Kiev te schrappen. Inmiddels hebben 148 Nederlanders in Oekraïne zich gemeld bij de Nederlandse ambassade.

Stichting Small Miracles Jurjen en Ruth Knot zijn de oprichters van stichting Small Mira-

cles. Met deze stichting worden kansarme (zigeuner)kinderen via diverse groot- en kleinschalige projecten een beter leven gegeven. Na jaren in Oekraïne te hebben gewoond, zijn Jurjen en Ruth Knot samen met hun twee dochters verhuisd naar Hongarije. „Het onderwijs en de gezondheidszorg is in Hongarije een stuk beter”, vertelt Jurjen Knot. Inmiddels pendelt hij op en neer tussen zijn woning in Hongarije en het weeshuis in Oekraïne, zo’n 800 kilometer ten westen van hoofdstad Kiev. Doordeeweeks verblijft Jurjen veelal in een woning vlakbij het weeshuis. „In de weekenden komt mijn gezin liet in een verklaring weten: ‘De veiligheidssituatie is de afgelopen dagen verslechterd. In overleg met onze bondgenoten neem ik nu deze stap en roep ik alle Nederlanders op Oekraïne te verlaten.’ Een deel van de Nederlandse ambassadestaf keerde naar huis. KLM besloot als eerste luchtvaartmaatschappij de vluchten van en naar hoofdstad Kiev te schrappen. Inmiddels hebben 148 Nederlanders in Oekraïne zich gemeld bij de Nederlandse ambassade.

Geen moment getwijfeld Knot denkt er niet over om Oekraïne te verlaten. Hij weet wat er speelt, maar voelt zich niet

Familie Knot in Oekraïne. Aangeleverde foto

onveilig: „Er is weinig onrust. Wanneer ik met dorpsgenoten praat, wordt er bijna niet gesproken over de huidige situatie aan de grens met Rusland. De meeste inwoners van Oekraïne zijn wel wat gewend. Het leven gaat gewoon door.” Knot benadrukt dat er van paniek geen sprake is: „De kans dat de Russen bij ons op de stoep staan of hier alles gaan bombarderen, is heel klein. Besef wel dat er veel Russen in Oekra-

ïne wonen. Poetin gaat echt niet zomaar zijn eigen mensen aanvallen.” De Nederlander heeft dan ook geen voorzorgsmaatregelen getroffen. „Hamsteren? Een kelder graven? Niet nodig”, zegt Knot. Hoewel Knot zich niet druk maakt over de opgelopen spanningen, maakt hij zich wel zorgen over de armoede in het land dat in 1991 onafhankelijk werd. „Vergeet niet dat veel Oekraïners iets anders hun hoofd hebben: zorgen dat er voldoende te eten is. Armoede is voor velen het grootste probleem. Wel of geen dreiging aan de grens, de armoede blijft. De meesten maken zich hier meer zorgen over dan de oorlogsdreiging.” ■

‘Armoede is voor velen het grootste probleem’

Daphne Eskes

De huidige situatie aan de Prinsengracht. Daan Prest

5 VRAGEN AAN

Achter storm Eunice aan: ‘Haar kracht in beeld vangen’

BROEKHUIZEN Gilles Tijmes (24) reist als *storm-chaser* heel Europa door om indrukwekkende stormen te vangen in beeld. Hij fotografeert meestal andere weersomstandigheden, maar een storm als Eunice wil hij niet missen.

1 Hoe wilde jij storm Eunice ver-eeuwigen in beeld?

Als *stormchaser* ben je normaalgesproken uit op onweer, dit is visueel gezien erg mooi weer. Een storm zoals Eunice bestaat voornamelijk uit wind. Maar omdat Eunice in de geschiedenisboeken terecht komt als heftige storm, kon ik het niet laten. Ik ben naar de kust gegaan om de intensiteit van de wind in beeld te brengen. Denk aan het vastleggen van golven die tegen de pier aan klotsen.

2 Heb je als stormchaser al veel Nederlandse stormen in beeld kunnen vangen?

„Dit is de eerste keer dat ik een storm heb gefotografeerd die voornamelijk uit wind bestaat. In Nederland heb ik tot nu toe voornamelijk onweersbuien gefotografeerd. Ik leg hier ook de extreme weersomstandigheden vast. Dit zijn buien met veel regen, donkere wolken en onweer, die je voornamelijk in de zomer ziet. Storm Eunice is dus heel anders, maar het blijft indrukwekkend

om de ruwe krachten van de natuur te voelen. Een storm die bestaat uit wind is visueel minder interessant dan een heftige onweersbui. Het weer is lastiger vast te leggen, maar het levert nog steeds mooie beelden op.”

3 Wat is de meest ontzagwekkende storm die je ooit hebt meegemaakt?

„Eunice is niet de heftigste storm die ik ooit heb meegemaakt. De meest ontzagwekkende storm die ik heb meegemaakt was in Oostenrijk. Ik moest bij een benzinepomp schuilen, omdat de weersomstandigheden echt te heftig waren. Er kwam een bui met zoveel wind en narigheid vanuit de bergen, dat zelfs het luchtalarm ging. Dit was de eerste keer dat ik een luchtalarm met reden heb horen afgaan. Van deze storm heb ik geen foto’s gemaakt. Er is wel videomateriaal waarop je de bliksem heel hard ziet inslaan.”

4 Stormchasing is geen alledaagse hobby. Ga je vaak al-

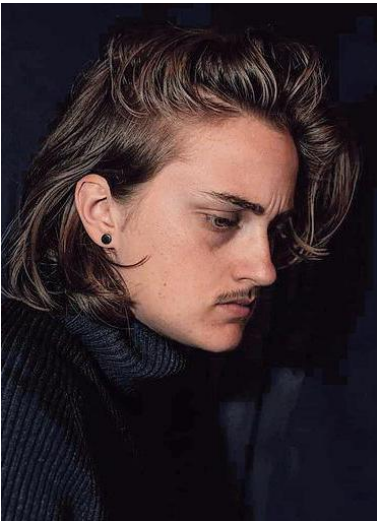
leen op pad of jaag je ook wel samen met anderen achter de stormen aan?

„*Stormchasing* is inderdaad geen alledaagse hobby, maar het wordt wel populairder in Nederland. Mensen gaan inzien wat er mooi is aan de weersomstandigheden en realiseren zich beter wat er te zien is. Wel word je vaak raar aangekeken als je zegt dat je gaat *stormchasen*, omdat mensen het Amerikaanse beeld met gepantserde voertuigen voor zich zien.”

„De groepsgrootte waarmee we achter de stormen aangaan, verschilt wel. We gaan meestal met een handjevol mensen op pad. Ditmaal was ik alleen met Jolien in Wijk aan Zee. Er waren op dat moment ook kitesurfers die de lucht in gingen. Vaak gaan we met meerdere mensen op pad, we hebben dan een vaste rolverdeling. Er is meestal een persoon aangewezen voor de navigatie, vaak vervult Jolien deze taak. Ook is er meestal een chauffeur aangesteld; als je snel ergens heen moet, kun je efficiënt verder. Verder zit er altijd iemand op de achterbank die meekijkt. Onderweg zijn onze ogen overal op gericht.”

5 Ben je niet bang voor tegenslagen, gevaar of ongelukken tijdens het fotograferen?

„Wat dat betreft hebben we eigenlijk altijd wel mensen mee die de taak hebben om de veiligheid echt in de gaten te houden. Ook is er al-

Stormchaser Gilles Tijmes.

Aangeleverde foto

tijd een plan B. Als het onweer echt heftig tekeer gaat, hebben we vaak een benzinestation of een parkeergarage in de buurt om te schuilen. Ook gaan we eigenlijk nooit autorijden tijdens het hoogtepunt van de storm. We hebben altijd vooraf bekeken waar we veilig kunnen schuilen indien dit nodig is.”

„Tijdens storm Eunice hebben we geslapen in een hotel in Wijk aan Zee. We konden veel te voet doen, zowel op het strand kijken als in de duinen. Ook waren er onderweg genoeg paviljoentjes waar we konden schuilen om de storm veilig door te komen.” ■

Sarah Palstra

Prentenboek moet kinderen, ouders en leraren inspireren om te durven doen

MEPPEL Diede, een kleutermeisje met laarsjes aan. Tevens de hoofdpersoon van het boek *Diede durft!* dat door Ingrid den Hollander en Marijke ten Cate gepubliceerd is. Den Hollander heeft het verhaal geschreven met een missie. Ze wil kinderen, ouders en leerkrachten laten inzien dat het belangrijk is om te durven doen. Dat alles met het motto: „Je doet je uiterste best en gaat het niet goed, dan doe je het opnieuw en leer je ervan.”

Diede De naam Diede bedacht Ingrid den Hollander niet zomaar. „Mijn dochter deed mee met de trainingen van Diede Joosten, een Nederlandse influencer en online fitnesscoach. Eigenlijk vond ik dat wel een heel leuke naam”, vertelt ze. Ook zit er een extra betekenis vast aan de naam Diede. „In Diede zit twee keer een ‘d’. De ene staat voor durven, de ander voor doen”, verklaart ze.

In eerste instantie was de titel van het boek ‘Diede durft niet’. Den Hollander besloot dat een positieve benadering beter was. „Er zit natuurlijk een missie in mijn boek, daar sluit het optimisme goed bij aan.” Ze wil ouders en leerkrachten laten inzien dat het belangrijk is om kinderen zoveel mogelijk zelf te laten doen. „Je moet kinderen de kans gunnen om fouten te maken. Vaak is alles al klaargelegd, maar het is ook fijn voor kinderen om hun eigen spulletjes klaar te kunnen leggen. Dat is goed voor het zelfvertrouwen, het is iets waar ze trots op kunnen zijn. Denk aan het klaarleggen van knutselspullen,

Ingrid den Hollander met haar boek 'Diede durft!' Wilbert Bijzitter

het zelf mogen aankleden of het smeren van hun eigen brood.”

Dweck en Nottingham

Den Hollander raakte geïnspireerd door Carol Dweck en James Nottingham. Tijdens haar masteropleiding gedragsspecialisatie ging ze naar Canada om scholen te bezoeken. „In de kleuterklas werken ze daar al doelgericht met de hersenontwikkeling. Dit

langrijk om aan te geven dat je kan leren van je fouten.”

Een belangrijke factor in dit proces is het gebruik van groeitaal. „Vraag kinderen wat ze gedaan en geleerd hebben. Dan vertellen ze hun proces en beschrijven ze de fouten die ze gemaakt hebben.” Deze theorie van James Nottingham laat Ingrid den Hollander ook terugkomen in haar boek. „In het boek zijn bepaalde woorden groter en in kleur weergegeven”, legt ze uit. „Vormgever Wilko Visscher heeft hier ook mee gespeeld. Hij heeft de letters en woorden die passen bij groeitaal van een kleurrijke opmaak voorzien.” De kleuren heeft Visscher niet zelf uitgekozen, dat is gedaan door illustrator Marijke ten Cate. „In het begin van het boek gebruiken we veel groene en blauwe tinten om een bepaalde spanning weer te geven”, legt Den Hollander uit. „Aan het einde van het boek durft Diede meer, dit vertaalt zich naar de kleurtinten oranje en roze.”

Den Hollander daagt ook zichzelf uit om te durven doen. „Toen James Nottingham jarig was, heb ik hem via LinkedIn een berichtje gestuurd”, legt ze uit. „Hij was blij verrast met de felicitatie en op dat bolmoment dacht ik: dit is mijn kans.” Ze vertelde hem dat ze een boek had geschreven naar aanleiding van zijn theorie. „Dat vond hij hartstikke leuk en ik mag het boekje naar hem opsturen.” ■

Sarah Palstra